

Depechen

Nyhedsbrev om skat, moms og regnskab

Mange flere end forventet betaler toptopskat

Der har været en markant stigning fra januar til nu i antallet af danskere, der har forskudsregistreret sig med så høj en personlig indkomst i 2026, at de løbende betaler toptopskat.

Af Pernille Nissen Byg, pnb@bdo.dk

2026 er det første år, hvor danskere med meget høj indkomst skal betale toptopskat. Det er en tillægsskat på 5 %, der i år skal betales af personlig indkomst over 2.592.700 kr. efter AM-bidrag. Det kræver dermed en gennemsnitlig månedsløn – eller virksomhedsoverskud – på næsten 235.000 kr. før AM-bidrag, før skatten bliver aktuel.

Der har været stor usikkerhed om, hvor mange der har så høj en indkomst, at de vil skulle betale den nye skat, og hvad denne vil indbringe staten. Da loven i sin tid blev vedtaget, forventede man, at toptopskatten ville give et umiddelbart provenu på 1 mia. kr. årligt (2023-niveau). Noget, der senere blev anset som værende lidt optimistisk. Under alle omstændigheder blev antallet af toptopskattebetalere nedjusteret til under 5.000 personer.

Den nok mest sikre indikation på, hvor det ender, er at se på, hvor mange der hos Skattestyrelsen har forskudsregistreret sig med så høj en personlig indkomst i 2026 at de løbende betaler toptopskat. Det spurgte vi Skattestyrelsen om tilbage i januar, og nu har vi gjort det igen, og svarene viser en bemærkelsesværdig udvikling:

	Antal personer	Toptopskat i alt	Gennemsnit, afrundet
Primo januar 2026	6.300	659.198.600 kr.	105.000 kr.
Ultimo september 2026	9.500	1.448.178.000 kr.	152.000 kr.

Hvor det ender, ved vi først efter sommerferien 2027, når så godt som alle danskere har fået en årsopgørelse for 2026. Hvis tallene bliver nogenlunde, hvor de står nu – hvilket vi ikke anser for helt usandsynligt – vil toptopskatten i 2026 indbringe et umiddelbart provenu, der er en halv gang større end oprindeligt forventet, mens antallet af toptopskattebetalere vil blive næsten dobbelt så stort som det seneste skøn.

Isoleret set er det ikke overraskende, at tallene har rykket sig fra januar til nu, fordi langt de fleste danskere med stor indkomst først opdaterer deres forskudsopgørelse, når de op mod sommerferien har deres årsopgørelse for det foregående år – i dette tilfælde 2025 – på plads.

Den gennemsnitlige toptopskat på 152.000 kr. betyder, at toptopskattebetalerne gennemsnitligt er forskudsregistreret med en personlig indkomst efter AM-bidrag på omkring 5,6 mio. kr. Vi antager dog, at der er store forskelle på, hvor meget der forskudsopkræves hos de enkelte i toptopskat. De 10 % største bidragsydere betaler formentlig langt størstedelen af den samlede skat.

Tallene siger ikke noget om, hvorvidt det større antal toptopskattebetalere skyldes en generel stor indkomstfremgang blandt de højestlønnede, eller om den større skat skyldes engangsindtægter i form af fx bonusser eller aktieløn. Det sidste er efter vores skøn nok en del af forklaringen.

DEPECHEN 2026, NR. 21

21. oktober 2026

Indhold

- Mange flere end forventet betaler toptopskat
- Arbejdende seniorer kan ikke få udbetalt ratepension over 30 år
- Ejere af 30.000 erhvervsjendomme skylder grundskat tilbage til 2022
- Kontrolleret gæld over 10 mio. kr. kan give skattekvæler
- Finansiell vs. operativ leasing – forskelle i leasingtakers regnskab

Arbejdende seniorer kan ikke få udbetalt ratepension over 30 år

Et nyt ministersvar viser, at udbetaling af en ratepension over 30 år er en illusion for de seniorer, der fortsætter med at arbejde og først begynder at trække på ratepensionen, når de stopper.

Af Bo Torpegaard Rubien, btor@bdo.dk

For vordende pensionister fylder overvejelserne om deres fremtidige økonomi ganske meget. For dem, der gennem mange år har indskudt penge på en ratepension, handler det især om, hvor mange år pensionen skal udbetales over, og om den helt eller delvist skal omlægges til en livrente. Fordelen ved en ratepension er, at den typisk giver en højere udbetaling end en livrente, og at en ikke-udbetalt opsparing bliver udbetalt til ens arvinger (begunstigede), hvis man dør før udløbet af den valgte udbetalingsperiode. En livrente giver en lavere udbetaling. Til gengæld fortsætter udbetalingerne frem til den dag, man dør, uanset hvor gammel man bliver. Det er muligt at tilkøbe både en garantiperiode og en ægtefælledækning til en livrente for det tilfælde, at man dør tidligt, men den slags koster i form af en (markant) reduktion af de løbende pensionsudbetalinger.

En ratepension skal mindst udbetales over 10 år og højst over 30 år. Hvis udbetalingen af en ratepension strækkes længst muligt – altså over 30 år – vil den nok for de fleste dække resten af livet og dermed økonomisk være mere attraktiv end en livrente, men uden det sikkerhedsnet som livrenten giver, hvis man bliver meget gammel.

Arbejdende seniorer

Den økonomiske tilskyndelse for seniorer til at fortsætte på arbejdsmarkedet er stor: Op til folkepensionsalderen i form af et særligt beskæftigelsesfradrag og efter skæringsdagen dels ved, at arbejdsindkomst ikke modregnes i folkepensionen – heller ikke i tillægget – dels i form af muligheden for en skattefri seniorpræmie. Det udnytter flere og flere. Ifølge en nylig analyse fra Sampension arbejdede næsten 14 % af de 67-årige folkepensionsmodtagere fuldtid i juni 2026. Fire år tidligere – i juli 2022 – var det blot 2,5 %, der gjorde det, jf. fx denne [nyhed fra TV2 Øst](#).

I takt med at den skattefri seniorpræmie øges, vil flere og flere folkepensionister givetvis fortsætte med at arbejde, og et stigende antal af disse vil derfor nærme sig de 70 år, før de sætter gang i udbetalingerne fra deres ratepension. Mange af dem vil nok umiddelbart tænke, at der ikke er grund til at overveje en omlægning af opsparingen til en livrente, da de ved udbetaling over 30 år vil være dækket næsten til deres 100-års dag. Sådan er det imidlertid ikke. De 30 år regnes nemlig hverken fra folkepensionsalderen eller fra den dato, hvor udbetalingen sættes i gang, men fra et langt tidligere tidspunkt. Det viser et [svar fra skatte- og vækstministeren](#) til Folketingets Skatteudvalg.

Et virvar af regler

Ifølge ministersvaret beregnes de 30 år fra det tidspunkt, hvorfra udbetalinger fra ratepensionen tidligst kunne være startet. Det er som udgangspunkt tre eller fem år før folkepensionsalderen, men for ordninger oprettet før 1. maj 2007 – hvilket nok er tilfældet hos mange af dem, der i disse år nærmer sig folkepensionsalderen – er pensionsudbetalingsalderen mellem 60 og 61 ½ år. Faktisk kan udbetalinger herfra altid startes, når indehaveren fylder 60 år – uanset folkepensionsalderen.

Ifølge svaret kan en person født i første halvår af 1960 og med en ratepension oprettet før 1. maj 2007 kun strække udbetalingerne til en alder af 91½ år. Sætter den pågældende person først udbetalingerne i gang som 69-årig – to år efter opnåelsen af folkepensionsalderen (67 år) og efter udbetalingen af andet års skattefri seniorpræmie – vil udbetalingen skulle ske over højst 22½ år og slutte således i 2051, hvor den pågældende runder de 91 år.

Konklusionen er derfor, at udbetaling af en ratepension over 30 år reelt kun er mulig for dem, der forlader arbejdsmarkedet, inden de når folkepensionsalderen. Ikke for dem, der gerne vil arbejde længere og vente med udbetalingerne til de stopper på jobbet. Reglerne understøtter således ikke det ellers udtalte ønske om at få flere seniorer til at blive længere på arbejdsmarkedet, men måske er der håb. I det omtalte svar bemærker skatteministeren, at det kan overvejes at give reglerne for udbetaling af ratepensioner et eftersyn.

”En ratepension skal mindst udbetales over 10 år og højst over 30 år.”

Ejere af 30.000 erhvervsejendomme skylder grundskat tilbage til 2022

Ejere af butiks- og kontorbygninger i ét plan kan efter alt at dømme se frem til store efteropkrævninger af grundskyld, når de har modtaget deres endelige ejendomsvurderinger, fordi de foreløbige vurderinger har været alt for lave.

Af Marie-Louise Mikkelsen, mml@bdo.dk

I sidste måned udsendte Vurderingsstyrelsen [en pressemeddelelse](#) om en fejl i omkring 100.000 udsendte 2022-vurderinger for ejerlejligheder. Et stykke nede i teksten kunne man læse, at styrelsen også har identificeret en anden fejl – nemlig en fejl i de foreløbige vurderinger for rundt regnet 30.000 butiks- og kontorbygninger i ét plan.

Når det gælder butiksbygninger i ét plan, kan det fx være supermarkeder samt møbel-, elektronik- og lejetøjsforretninger, men også lidt mindre detailbutikker som dem, der kendes fra visse outlet-centre og tilsvarende. Når det gælder kontorbygninger i ét plan, vil det blandt andet omfatte bygninger, der huser liberale erhverv som fx revisorer, advokater og rådgivende ingeniører.

Ifølge oplysninger fra Vurderingsstyrelsen er 40 % af de berørte ejendomme beliggende i følgende kommuner: København, Aarhus, Aalborg, Esbjerg og Høje-Taastrup, men der findes også en del berørte ejendomme i Hjørring, Frederikshavn og Tønder.

For lave vurderinger

Fejlen betyder, at de pågældende ejendomme i første omgang er – eller kan være – vurderet nok alt for lavt med den konsekvens, at de foreløbigt betalte ejendomsskatter – grundskyld og evt. dækningsafgift – også har været for lave. Der kan derfor blive tale om ikke-ubetydelige efterregninger, når de endelige vurderinger er udsendt. Dette gælder også selvom grundskylden fra 2021 til 2022 kun kan stige med 4,4 % og fra 2022 til 2023 med 2,8 %, idet grundskyldsloftet beregnes med udgangspunkt i den faktisk betalte grundskyld for 2021 og ikke den grundskyld, som er betalt i 2022 og fremefter på basis af foreløbige vurderinger.

Fejlen er konstateret i de foreløbige vurderinger pr. 1. marts 2021 og pr. 1. januar 2023, men da vurderingen pr. 1. januar 2025 blot er en indeksering af 2023-vurderingen, er også denne vurdering påvirket af fejlen. Fejlen er angiveligt rettet i de endelige vurderinger, som styrelsen så småt er gået i gang med at udsende. Foreløbig, dog kun 2021-vurderinger.

Ved udgangen af september måned 2026 var der udsendt beskedne 6.300 endelige 2021-vurderinger – svarende til kun lige over 1 % af det samlede antal erhvervsejendomsvurderinger – og det er ikke givet, at der overhovedet er nogle butiks- og/eller kontorbygninger i ét plan imellem disse. Det bliver derfor nok 2027, før Vurderingsstyrelsen bliver færdig med udsendelsen af 2021-vurderinger. Derefter følger 2023-vurderinger og de indekserede 2025-vurderinger.

Efterregulering

For alle ejendomme – både ejerboliger og erhvervsejendomme – sker der genberegning af de betalte ejendomsskatter, når de endelige vurderinger er udsendt. Ejere af de 30.000 butiks- og kontorejendomme med en lav foreløbig vurdering kan derfor nok se frem til en brevstorm i 2027 og 2028 med nye endelige vurderinger og efterfølgende genberegninger af deres ejendomsskatter, i første omgang for årene 2022-2026.

Ejere af erhvervsejendomme kan dog glæde sig over, at de – i modsætning til hvad der gælder for ejerboliger – ikke skal betale renter, hvis en genberegning af deres grundskyld og dækningsbidrag tilbage i tid udløser en efteropkrævning. Det fremgår direkte af vurderingsportalen.dk, fx [her](#).

I de tilfælde, hvor ejeren selv bruger ejendommen (domicilejendomme), bærer denne selv den økonomiske ulempe. Har ejendommen været udlejet, og er ejendomsskatten overvæltet på lejeren, afhænger konsekvenserne af genopkrævningen af bestemmelserne i lejekontrakten. I tilfælde, hvor lejeren er flyttet eller måske ligefrem er gået konkurs, kan det ikke udelukkes, at ejeren selv må bære udgiften. I andre tilfælde kan efterregningen nok viderefaktureres.

”Der kan derfor blive tale om ikke-ubetydelige efterregninger, når de endelige vurderinger er udsendt.”

Kontrolleret gæld på over 10 mio. kr. kan give skattevaler

Det stigende renteniveau medfører en øget risiko for at selskaber kan få begrænset deres adgang til skattefradrag for renteudgifter. Heldigvis findes der værktøjer, der i nogle tilfælde kan eliminere eller begrænse problemet.

Af Jacob Bach Pedersen, japed@bdo.dk

Selskabers adgang til skattefradrag for renteudgifter er begrænset af hele tre regler. For det første efter reglerne om tynd kapitalisering. For det andet efter en særlig renteloftsregel og for det tredje efter en EBITDA-regel, der især kan være en udfordring for visse ejendomsselskaber. I forhold til de to sidstnævnte regler er det størrelsen af nettofinansieringsudgifterne, der afgør, om der kan blive tale om begrænsning af fradragsretten. De skal i 2026 være noget over 21 mio. kr. på koncernniveau for at det bliver tilfældet. Disse regler er mest relevante for større virksomheder.

Når det gælder reglerne om tynd kapitalisering, er det derimod størrelsen af den kontrollerede gæld – og ikke renterne heraf –, som er afgørende for en evt. begrænsning af fradragsretten. Det betyder, at også en lang række mellemstore virksomheder kommer i berøring med reglerne.

Sådan er reglerne om tynd kapitalisering

Hvis et selskab har kontrolleret gæld på mere end 80 % af markedsværdien af sine aktiver – opgjort ud fra selskabets balance på statusdagen – mister selskabet adgangen til fradrag for nettofinansieringsudgifter for den overskydende del af gælden.

Kontrolleret gæld omfatter dels gæld til koncernselskaber og dels gæld til eksterne långivere som koncernselskaber har stillet sikkerhed for. Koncernintern gæld mellem danske selskaber – samt gæld til udenlandske selskaber, der indgår i en dansk sambeskatning – er i denne forbindelse ikke altid det store problem, fordi et kreditorselskab ikke er skattepligtigt af renter, som et debitorselskab ikke har fradrag for. Udfordringen ved reglerne om tynd kapitalisering ligger derfor primært i forhold til gæld til penge- og realkreditinstitutter, som der er stillet sikkerhed for.

Reglerne om tynd kapitalisering gælder kun, hvis den kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr., og egenkapitalen udgør mindre end 20 % af markedsværdien af aktiverne. I nogle tilfælde skal opgørelsen af den kontrollerede gæld foretages på konsolideret niveau. Dog skal det øverste moderselskab og udenlandske moderselskaber ikke medtages i opgørelsen.

Det sidste betyder, at der i de mange danske koncerner, hvor et dansk moderselskab kun har ét lag datterselskaber, skal de enkelte datterselskaber vurderes hver for sig, hvilket tit er årsagen til, at der sker rentefradragsbegrænsning i almindelige koncerner.

Hvad kan gøres?

Det forhold, at koncernstrukturen i sig selv kan føre til rentefradragsbegrænsning efter reglerne om tynd kapitalisering, betyder, at problemet måske kan løses eller reduceres ved blot at indskyde et ekstra holdingselskab i koncernopbygningen. Noget som almindeligvis kan ske uden at udløse skat.

Det forhold, at målingen af størrelsen af den kontrollerede gæld sker efter forholdene på balance-tidspunktet, betyder, at det helt frem til statusdagen er muligt at foretage tiltag til at bringe sig ud af fradragsbegrænsningen. Selskaber, hvis regnskabsår fx følger kalenderåret, har altså stadig tid at løbe på i forhold til at handle på udfordringen.

Blandt de mere simple planlægningstiltag kan nævnes nedbringelse af gæld via indskud af ny kapital eller brug af fri likviditet til den slags. En anden mulighed kan være at lade en personlig hovedaktionær yde lån til selskabet, da gæld til fysiske personer ikke anses for kontrolleret gæld.

Inden der igangsættes tiltag, vil det dog være en god idé at starte med at få overblik over, hvor stor en begrænsning i fradragsretten der kan blive tale om, herunder dennes økonomiske betydning, og om udfordringen er midlertidig eller ser ud til at blive permanent.

”Kontrolleret gæld omfatter dels gæld til koncernselskaber, og dels gæld til eksterne långivere som koncernselskaber har stillet sikkerhed for.”

Finansiell vs. operationel leasing – forskelle i leasingtagers regnskab

Finansiell leasing kan give en højere EBITDA hos leasingtager end operationel leasing, fordi leasingydelsen ved finansiell leasing opdeles i en afskrivnings- og en rentedel, mens den ved operationel leasing skal udgiftsføres som en driftsomkostning.

Af Mia Wauder, miw@bdo.dk

Leasing anvendes ofte som et alternativ til køb af biler, maskiner og andet driftsmateriel. Der er tale om et lejeforhold, hvor leasinggiver ejer aktivet, mens leasingtager mod betaling får brugsretten.

Ved den regnskabsmæssige behandling efter årsregnskabsloven skal virksomheden vurdere, om aftalen er finansiell eller operationel. Klassifikationen afhænger ikke af aftalens betegnelse, men af dens reelle indhold. Følgende forhold vil normalt pege i retning af, at der er tale om finansiell leasing:

- Leasingperioden dækker størstedelen af aktivets økonomiske levetid.
- Nutidsværdien af minimumsleasingydelse svarer stort set til aktivets dagsværdi.
- Leasingaktivet er specialiseret i en grad, hvor kun leasingtager vil kunne anvende det.
- Et tab ved leasingperiodens ophør bæres af leasingtager.
- Leasingtager har en fordelagtig købsoption.
- Ejendomsretten overgår til leasingtager ved leasingperiodens udløb.

Ifølge brancheorganisationen Finans & Leasing er mere end 60 % af alle erhvervskøretøjer leasede. Der findes ingen oplysninger om forholdet mellem finansiell og operationel leasing.

Indregning i leasingtagers regnskab

For virksomheder i regnskabsklasse B er det frivilligt, om de vil indregne et finansielt leaset aktiv i balancen, eller om de vil omkostningsføre leasingydelse. For virksomheder i regnskabsklasse C og D er det derimod et krav at indregne det finansielt leasede aktiv i balancen.

Regnskabsmæssig behandling af finansiell leasing

Leasingtager indregner det finansielt leasede aktiv i balancen sammen med en tilsvarende leasingforpligtelse. Ved første indregning måles aktivet og forpligtelsen til kostpris, opgjort som den laveste værdi af dagsværdien af aktivet og nutidsværdien af minimumsleasingydelserne med tillæg af direkte omkostninger. Herefter afskrives aktivet, mens leasingydelserne opdeles i en rentedel, som indregnes som finansiell omkostning i resultatopgørelsen, og afdrag, som nedbringer leasingforpligtelsen.

Regnskabsmæssig behandling af operationel leasing

Ved operationel leasing indregnes aktivet ikke i leasingtagers balance. Leasingydelserne omkostningsføres som udgangspunkt lineært over leasingperioden og svarer typisk til de faktiske betalinger. Væsentlige leasingforpligtelser, der ikke er indregnet i balancen, skal oplyses i noterne under andre forpligtelser.

Klassifikationens betydning for nøgletallene

At leasingydelserne klassificeres forskelligt for de to leasingtyper, påvirker de nøgletal, der afhænger af, hvor omkostningen indregnes. Eksemplet nedenfor viser, hvordan placeringen i resultatopgørelsen påvirker nøgletallene:

	Operationel leasing	Finansiell leasing
Nettoomsætning	1.000	1.000
Øvrige omkostninger	-700	-700
Leasingomkostninger	-100	0
EBITDA	200	300
Afskrivninger	0	-80
EBIT	200	220
Renter*	0	-20
Resultat før skat	200	200

*Renterne falder som udgangspunkt over leasingperioden. Ved finansiell leasing er den samlede omkostning derfor typisk højere i begyndelsen og lavere mod slutningen end ved operationel leasing, hvor omkostningen typisk er lineær. Samlet set er omkostningen som udgangspunkt den samme set over hele perioden.

BDO Statsautoriseret Revisionspartnerselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger mere end 1.800 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har godt 95.000 medarbejdere i mere end 169 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.